

HALKKA

St. Moniuszko ooper 4 vaatuses, 5 pildis.

Lavastaja: Warszavi konservatooriumi prof. Franciszek Frezsel.

Balletmeister: Warszavi ooperist prof. Piotr Zajlich.

Muusikajuht: teheline dirigent Raimund Kull.

Kontserlmeisterid: **Sergel Mamontov** ja **Kasimir Shypris.**

Koormeister: **Tiu Targama.** Kostüümid: **Karla Siim-Juse.**

Dekoratsioonid: **Albert Wahtram.**

TEGELASSED:

Halka	Olga Tiedeberg
Sofia	Maria Runge
Janus	Olga Lund
Jontek	Voidemar Veigart
	Hugo Suht
	Marin Taras
	Eedo Karrisoo
	Aarne Viisimaa
	Nikolai Suursööt
	Benno Hansen
	Joan Villard
	Aleks. Kikas
	Aadlikud, talupojad.

I. vaatuses II. pildis "MASURKA" —

Solistid: Elii Eskola-Kubjas, Valentin Vassiljef, Boris Blinoff, Verner Hagus ja tantsurühm.

III. vaatuses „MÄGILASTE TANTS“ —

Solistid: Klaudia Maldutis, Boris Blinoff, Verner Hagus ja tantsurühm.

Algus kell 1/28 õhtul.

Märkus: 1) Targastoodad piletide hind võetakse arvesse ainult siis, kui odavam pilet kaalima hinnaline vastu vahetatakse.

2) Saalid, jalutus- ja piletohjaruumes on salvestamine keelatud. Salvestajaid palatakse alandalt salvestamiseks määrtand rannet tarvitada, mis ehitatud juures. Korraldamise teenistuses olevatel ametnikudel on eeskrti, korralduskjulte tihalepanu sellise korraldusele juhtida, mille alla paenduda palutakse.

3) Ettekande ajal on saali ukseid kinni.

Juhatus

„HALKKA“ tegevuskäik.

1. vaatus

mängib Krakovis ühe rikka aadliku majas, kus parajasti toimub ta sinisa tütre Sofia kihlusa noore mõisomannikuga, kelle nimi on Janusz. Pidu-likuse katkestab kurvakõlaline laul. Laulab Halka — noor talupojatu-ruk, kes tuleb ühest Januszi keuluvast mäestikukülast. Noor isand on võrgutanud vaese teenijatu-ruku ja jätnud ta paagi häita, ilmutamata talle midagi oma naitumiskavatsust. Kuid Halka on kuulnud tött Jon-tekilt, thelt samas külas elavalt talupoisilt, kes armastusest ja armu- dedusest aetuna avas ta silmad ta võrgutaja teguviile. Niisiis tuleb Halka jonteki saatel linna, et sin thes otsida oma truu- duse armu- ja nõuda talt seletust. Häiritud lõbutsemise jätkudes katsum Janusz meeli- heivat Halkat rahustada: ta kimnatab neiu- de oma truu- dusest ja armastust. Tal tõepoolest õnnestubki vaest tüdrukut veel kord pimestada ja seega mõjutada teda minema tagasi kodukülla. Janusz ise võib nüüd rahuli- kult jätkata oma kihlusepo pihitsemist; temperamendikas masurka lõ- petab esimese vaatus.

2. vaatus.

Januszi valedest petetud Halka ootab sulatud värava ees Jontekit, et koos temaga pöörduda tagasi maale. Ta lõbusa tuju ja elurõõmu hä- vitab aga thiesilt Jontek, osutades ta võrgutaja praegu-toimuvale kihlusele. Suurimas meeleheites ründab Halka väravat ja nõuab sissepääsu lossi, kus lõbutsemine kestab kuni varahommikuni. Tal õnnestub lõppoks ja- nuszit välja kutsuda. Halka teguviisist äärmiselt pahandatud Janusz kohtleb teda toorelt ja tõukab ta halastamatult enesest. Jontek ruttab tüdrukule appi, kuid ta õiglane viha peab taganema võimsa isanda raevu ees. Teenijaskond ajab Halka ja Jonteki koortena lossist.

3. vaatus.

Viimine kõrgel mäestikus asetsevas külas: see on Halka elukoht. Pärast pühapäeva õhtupalvust kogunvad mägilased veidi meelt lahutama lõbusa tantsuga. Kuid rõõmus meeleolu ei kesta kaua. Parajasti jõuab linnast Jonteki saatel tagasi veidi murtud meellega Halka. Kaastundi- kult kuulvab talupojad aial Jonteki jutustust eelkännud sündmusist; ka Halka kaebab sõbratari- dele häda, millesse ta on langenud. Ta isanda julma teeguviisi terav kirjeldus viib kogunenud talupojad säärasesse nõr- ditumusse, et nad hetkel, mil kuulvab Januszi saabumist, ei rüta kogu- setruut oma isandat tervitama, vaid asuvad üksmeelselt Halka poolele.

4. vaatus.

On möödunud mõned nädalad, mille jooksul Halka on toonud limale surnud lapse. Julm saatust tunneb ta üha enam õnnetu naise teadvust. Ta tahab aga oma kibeda karika juua põhjani ja päeval, mil toimub ta endise armsama pulm, tuleb ta kiriku juurde, et seal thies selleks sun- nitud talupoegadega tervitada pulmarongi ja uut mõisaprouat. Õnnelik pruut Sofia märkab üksiseisvat Halkat ja arvab, et on kord juba näinud seda nägu. Ainus tõsiolusid paljastav sõna Halka huultilt võiks laila- tuse vahet koguni hävitada — kuid see sõna ei lange. Halka vaitub, täis hirmu ja armastust oma isanda vastu. Nii võib pulmarong rahulikult sise- neda kirikusse. Ka Halka läheb kirikusse, kuid hetkel, mil ta näeb põl- vitavat abielupaari, langeb ta kirikuksel nuksudes kokku ja annab abi- deesuse. Ent Jumala halastus ei saa vaesele tüdrukule veel osaks. Vaastupidi — mälestus surnud lapsest, keda ta oma isa ei tahtnud